

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.84/2026/13.

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2026. április 29. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben, a bíróság elé állításos eljárásban az Egri Törvényszék 2025. december 15. napján kihirdetett 5.B.48/2025/4. számú ítéletét részben megváltoztatja.

A végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés tekintetében a próbaidő tartamát 3 (három) évre felemeli.

A pénzbüntetés napi tételeinek számát 100-ban (egyszázban), az egynapi tétel összegét 2 000 (kettőezer) Ft-ban, a végösszeget így 200 000 (kettőszázezer) Ft-ban állapítja meg. Ha a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó.

A szabadságvesztésbe a vádlott által 2025. december 13-tól 2025. december 15-ig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be.

A Magyar Államkincstárnál Bü.99.160 letéti számon kezelt 2 (kettő) db 100 (egyszáz) címletű euró bankjegy elkobzását mellőzi és arra nézve vagyoneklobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] Az Egri Törvényszék a rendelkező részben írt – bíróság elé állításos eljárásban hozott – ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rendbeli hivatali vesztegetés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 293. § (1) és (2) bekezdés]. Ezért – halmazati büntetésül – 1 év 6 hónap, börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 60 napi tétel, napi tételenként 1500 Ft, 90 000 Ft végösszegű pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés elrendelése esetén a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén a szabadságvesztésre átváltoztatás feltételeiről, a szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Az eljárás során lefoglalt 2 db 100 eurós bankjegyet elkobozta.

Kötelezte a továbbá a vádlottat 35 000 Ft bünygyi költség megfizetésére, megállapítva, hogy 158 750 Ft költséget az állam visel.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a kihirdetését követően nyomban az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, kiutasítás alkalmazása érdekében (4. sorszámú elsőfokú bírósági jegyzőkönyv 12. oldal alulról 3. bekezdés). Indokai szerint a vádlottal szemben a kiutasítás feltételei maradéktalanul fennállnak, az nem jelent számára eltúlzott hátrányt, ezért a pénzbüntetés mellőzése mellett e büntetés kiszabására, valamint a lefoglalt készpénzre elkobzás helyett vagyonekobzás kimondására tett indítványt (Ügyészség megnevezése 2.Nyom.1339/2025., 7. számú elsőfokú utóirat).

[3] A vádlott és a védő tudomásul vették a határozatot.

[4] A D.-i Fellebbviteli Főügyészség a Bf.5/2026/3. számú észrevételében a vádlott terhére bejelentett ügyészségi fellebbezést módosítással, a próbaidő, valamint a pénzbüntetés napi tételeinek, és a napi tételnek megfelelő összeg felemelése céljából tartotta fenn, a kiutasításra már nem tett indítványt.

[5] Az ítéltábla a perorvoslatot a Be. 598. § (2) bekezdése alapján az eljárási feltételek maradéktalan teljesülése folytán tanácsülésen bírálta el a Be. 730. §-ban előírt írt határidőben.

[6] A (részben módosított) fellebbezés alapos.

[7] Figyelemmel arra, hogy a jogorvoslatot kizárólag a joghátrány miatt jelentették be, a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerint, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése alapján (korlátozott felülbírálat).

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós és járulékos kérdést vitató fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl az ítéltábla vizsgálta még a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az ítélet megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által írt tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. E fellebbezésnél az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes, a történeti tények módosítására – kivéve a kijavítás szabályait – nincs lehetőség.

[10] A korlátozott felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna, és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné. A bűnösség beismerésének elfogadása is a perrendi szabályoknak megfelelően történt.

[11] Az elsőfokú bíróság büntethetőségi akadály hiányában törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. A vádlott valóban a 4 rendbeli, aktív, a hivatali kötelesség megszegésére irányuló vesztegetés minősített büntettét követte el (BH2025. 245, 2006. 178). A felülbírálat kiterjesztése során az ítéltábla nem észlelt olyan körülményt, amely a terhelt felmentését, vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé, ilyen okra egyébként nem is történt hivatkozás.

[12] A büntetéskiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság alapvetően feltárta, de az indokolás e részben helyesbítésre szorul. A törvény előtti egyenlőség elvére figyelemmel nem lehet enyhítő körülmény az, hogy az elkövető külföldi állampolgár, miként büntetlen előélete és szabálysértési, kedvező előélete sem, ehelyett fiatal felnőtt kora valóban enyhítő tényező. Súlyosít az elsőfokú bíróság által felhívott okon túl a hasonló, korrupciós bűncselekmények elszaporodott volta a régióban és országos szinten is.

[13] Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés túl enyhe, nem alkalmas a közélet tisztasága elleni cselekmény elbírálásakor a büntetési célok elérésére, ezért a másodfokú ügyészség által meghatározottak szerint lényeges súlyosítása indokolt. A másodfokú bíróság ezért a szabadságvesztés tartamát érintetlenül hagyva a próbaidőt 3 évre emelte fel. Ezen túl a bűncselekmény társadalomra veszélyességére is tekintettel a pénzbüntetés napi tételszámát 100-ra, az egy napi tételnek megfelelő összeget 2000 Ft-ra, a végösszeget így 200 000 Ft-ra súlyosította. A vagyoni elleni joghátrány szabadságvesztésre átváltoztatásánál a rendelkezést a Btk. 51. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően egészítette ki. A büntetés e módosítással már alkalmas a büntetési célok elérésére, megfelel a büntetéskiszabás elveinek, tetтарыnyos és kifejezi az egyéniesítés szempontjait is. A pénzbüntetés mellett kiutasítás nem alkalmazható a Btk. 33. § (6) bekezdés 2. fordulata értelmében és arra már indítványt sem tett a fellebbviteli főügyészség, ettől függetlenül az ítéltábla a terhes ügyészségi fellebbezés folytán kiszabhatta volna, de e büntetés feltételei maradéktalanul nem álltak fenn. Megjegyzendő még a szankció revíziója során, hogy az elsőfokú ítéletben pontatlan a pénzbüntetés megfogalmazása („60 nap”-ra ítéles), mert helyesen napi tételt kell megjelölni.

[14] A 8/2015. (IV. 17.) AB határozatra figyelemmel a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése miatt hivatalból vizsgálandó az előzetes bírósági mentesítés lehetősége [Btk.102. § (1) bekezdés]. E vizsgálat során rögzítendő, hogy a korrupciós bűncselekményeket elkövető vádlott e kivételes kedvezményre érdemtelen, így alkalmazására nem kerülhetett sor, figyelemmel a BH2018. 135. számon közzétett kúriai döntésben foglalt szempontokra is.

[15] Az előzetes fogvatartás beszámítását érintő rendelkezés hiányos, mert nem jelölte meg a konkrét tartamot, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.

[16] Az eljárás során lefoglalásra került 2 db 100 eurós bankjegy, amit a vádlott ajánlott fel az öt ellenőrző hatósági személyeknek. A dolgok elkobzásáról a törvényszék tévesen rendelkezett, mert a vesztegetési cselekmény esetén az ígért vagyoni előny tárgyára vagyonelkobzást kell elrendelni a Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontja értelmében, ezért e rendelkezés is módosítást igényelt, feltüntetve a végrehajtás szempontjából jelentős adatot, a Magyar Államkincstár letéti számát.

[17] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó – egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező – rendelkezések megfelelnek a törvénynek.

[18] Az elsőfokú bíróság az ítéletét 2025. december 15. napján hozta meg, azonban az írásba foglalt határozat keltezése 2025. december 31., mely nyilvánvalóan téves adat. A helyes keltezést a másodfokú határozat rendelkező része tartalmazza, de indokolt lehet az

elsőfokú határozat és kiadmányainak kijavítása is majd az elsőfokú bíróság részéről, hiszen a régióban és az alsóbb fokú bíróságok által követett határozatszerkezeti formától eltérő bevezető rész és a keltezés eltérése nyilvánvaló és korrekcióra szorul.

[19] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a szükséges részekben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2026. április 29.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 5.B.48/2025/4. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.84/2026/13. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. április 29.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke